

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

legem per quam sibi ociosa est gloriatio ergo vbi
27 איכו הכיל שובהרא אתכטל לה באינא נמוסא

ergo ratiocinamur fidei per legem sed non operum
דעבדא לא אלא נמוסא דהימנותא 28 מתרענין הכיל

Legis per opera & non hominis filius iustificatur quod per fidem
דבהימנותא הו מזדק ברנשא ולא כעבדא דמוסא

non & gentium tantum est Iudaeorum Deus enim nonne
19 למא ניר אלהא דיהודיא הו בלחוד ודעממא לא

qui iustificat Deus est vnus quia gentium etiam sanè
אין אר דעממא 20 מטל רוד הו אלהא דמזק

per fidem per ipsam præputium etiam per fidem circumcisionem
נזורתא בהימנותא אף עורלותא ברה בהימנותא

sed per ipsam irritam facimus ipsam legem igitur nunquid
למא הכיל נמוסא הו מטלנין בהימנותא חס אלא

constituimus ipsam legem
נמוסא הו מקימינ :

caput
ד קפלאון
patrum principe Abraham de dicemus ergo quid
1 מנא הכיל אמרינן על אברהם דינשא דאבהתא

iustificatus operibus ex Abraham enim si in carne quod inuenit
דאשכח בבסר 2 אלו ניר אברהם מן עבדא אודק

quid Deum apud non sed gloriatio ei est fuit
הוא אית הוא לה שובהרא אלא לא לות אלהא 3 מנא

& imputatum est Deo Abraham quod credidit Scriptura ait enim
ניר אמר כתבא דהימן אברהם לאלהא ואתחשבת

merces ei imputatur non autè qui operatur ei ad iustitiam ei
לה לודיקו 4 למן דפלה דין לא מתחשב לה אגרה

verò ei ei quod debetur id tãquã sed quod sit per gratiã eãquã
איך דכטיבו אלא איך מן דמתתהיב לה 5 להו דין

peccatores qui iustificat in eum tantum credit sed operatur qui non
דלמא פלה אלא הימן בלחוד כמן דמזדק לחטינא

ad iustitiam fides eius ei imputatur
מתחשבא לה הימנותא לכאנו :

27 Vbi est ergo gloriatio tua? Exclufa est, Per quã legem? factorum? Non: sed per legem fidei.

28 Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis.

19 An Iudaeorum Deus tantum? nonne & Gentium? Imò & Gentium.

20 Quoniam quidem vnus est Deus, qui iustificat circumcisionem ex fide, & præputium per fidem.

21 Legem ergo destruimus per fidem? Abiit: sed Legem statuimus.

CAP. III.

1 Quid ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem?

2 Si enim Abraham ex operibus iustificatus est: habet gloriam, sed non apud Deum.

3 Quid enim dicit Scriptura? Creditit Abraham Deo: & reputatum est illi ad iustitiam.

4 Ei autem qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum.

5 Ei verò qui non operatur, credenti autem in eum qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam secundum propositum gratiæ Dei.

27 καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ νόμῳ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ. 28 Ἐπινοοῦμεν γὰρ ὅτι δικαιώσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκ πίστεως χωρὶς ἔργων. 19 ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς ἄλλος ἐστὶν ἢ πάντων τῶν ἐθνῶν; 20 ὅτι ἓν ἐστὶν ὁ θεός, ὁ ἰσχυρῶς δικαιῶν τὸν ἄδικον ἐκ πίστεως καὶ ἐκ περιτομῆς. 21 Ἐπινοοῦμεν οὖν καταστρέψασθαι τὸν νόμον ἐκ πίστεως; ἀποκρίθηντος τοῦ θεοῦ ὅτι οὐκ ἐστίν· ἀλλὰ ὁ νόμος ἐστὶν ἡμεῶν ἡμετέρας χάριτος. 22 ὁ δὲ ἐκ πίστεως δικαιώσεται ὁ ἄδικος ἐκ πίστεως χωρὶς ἔργων.

Κεφ. δ.
1 Τὸ ἴδιον θεὸς ὁ θεὸς Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐθνῶν; 2 ἢ ἐκ ἔργων ἰσχυρῶς δικαιώσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκ πίστεως χωρὶς ἔργων; 3 ἢ ἄλλος ἐστὶν ὁ θεὸς Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐθνῶν; 4 ὅτι ἓν ἐστὶν ὁ θεός, ὁ ἰσχυρῶς δικαιῶν τὸν ἄδικον ἐκ πίστεως καὶ ἐκ περιτομῆς. 5 Ἐπινοοῦμεν οὖν καταστρέψασθαι τὸν νόμον ἐκ πίστεως; ἀποκρίθηντος τοῦ θεοῦ ὅτι οὐκ ἐστίν· ἀλλὰ ὁ νόμος ἐστὶν ἡμεῶν ἡμετέρας χάριτος.

Tc

fuit vana heredes sunt Lege qui ex ij enim si
 אלו גיר הליון דמן נמוסא הוו ירתא סרוקא הות 14
 operatrix enim Lex promissio fuit & inanis fides
 הימנותא ומכטל הוא מולכנא: 15 נמוסא גיר מעבדנא
 Legi transgressio non etiam Lex enim non est cum ira est
 הו דרוגא כד דלית גיר נמוסא אף לא עבר נמוסא:
 ut sit iustificabitur quæ per gratiam per fidem hoc propter
 מטל הנא בהימנותא דבטיבותא נודק דנהוא 16
 est Lex qui ex illi non semini toti eius promissio vera
 שריר מולכנא לבלה זרעה לא לאינא דמן נמוסא הו
 Abrahæ ipsius fide qui ex ei etiam sed tantum
 בלחוד אלא אף לאינא דמן הימנותא הו דאברהם
 Patrem quia posuit te scripti est sicut omniis nostrum pater qui est
 דאיתוהי אבא דכלן: 17 איכנא דכתיב דסטתך אנא
 qui vivificat in quem credidisti Deo coram Gentium multitudinis
 לסונאא דעממא קדם אלהא הו דהימנת בה דמתא
 & sine sunt tanquam sunt quæ non ea & vocat mortuos
 מיתא וקרא לאילין דלא איתוהון איד איתוהון: 18 ודלא
 sicut Gentium multitudinis Pater ut esset credidit in spem spe
 סברא לסברא הימן דנהוא אבא לסונאא דעממא איד
 in fide sua infirmus fuit nec semetipsum erit quod ita scriptum est
 דכתיב דהכנא נהוא זרעך: 19 ולא אתכרה בהימנותה
 & vulvum annorum ceterum filii quia erat emortuum corpus suu consideraret cum
 כד מתקבא כפגרה מיתא דהוא כר מאא שנין ובמרכבא
 et quæ hæsitavit non Dei & de promissione Saræ emortuam
 מיתא דסרא: 20 ובמולכנא דאלהא לא אתפלג איד
 gloriam & dedit in fide roboratus est sed fide destitutus
 הסיר הימנותא אלא אתחיל בהימנותא ויהב תשבוהתא
 posset Deus ei promissit quod quicquid & confirmat fuit Deo
 לאלהא: 21 ואשר דמדם דמלך לה אלהא משכח
 nec ad iustitiam ei imputatum est hoc propter perficere
 למנמר: 22 מטל הנא אתחשבת לה לכאנו: 23 ולא
 quoddam imputata sit hoc scriptum est solum propter eum fuit
 הוא כטלתה בלחוד אתכתבת דהא דאתחשבת
 ad iustitiam fides eius
 הימנותה לכאנו:

14 Si enim qui ex Lege, heredes sunt: ex inanita est fides, abolita est promissio.

15 Lex enim iram operatur. Vbi enim non est Lex: nec prævaricatio.

16 Ideo ex fide: ut secundum gratiam firma sit promissio omni semini, non ei qui ex Lege est solum, sed & ei qui ex fide est Abrahæ, qui pater est omnium nostrum (sicut scriptum est:

17 Quia patrem multarum gentium posuit te tante Deum, cui credidisti, qui vivificat mortuos: & vocat ea quæ non sunt, tanquam ea quæ sunt.

18 Qui contra spem in spem credidit: ut fietet pater multarum gentium, secundum quod dictum est ei, Sic erit semen tuum, sicut stellæ cæli, & arena maris.

19 Et non infirmatus est in fide: nec consideravit corpus suum emortuum, cum iam ferè centum esset annorum, & emortuam vulvam Saræ.

20 In repromissione etiam Dei non hæsitavit diffidentia: sed confortatus est fide, dans gloriam Deo:

21 Plenissime sciens quia quæcunque promissit Deus, potens est & facere.

22 Ideo & reputatum est illi ad iustitiam.

23 Non est autem scriptum tantum propter ipsum, quia reputatum est illi ad iustitiam:

14 εἰ γὰρ οἱ ἐκ τοῦ νόμου, κληρονομοῦμαι, καὶ ἀποδοῦναι ἡμῖν τὴν χάριν, καὶ ἀποδοῦναι ἡμῖν τὴν χάριν. 15 ὁ νόμος ἰρὰν ἐργάζεται. ὅπου γὰρ ὁ νόμος, ἰρὰν ἐργάζεται. ὅπου γὰρ ὁ νόμος, ἰρὰν ἐργάζεται. 16 ἰδὲν οὖν ἐκ τῆς πίστεως, ἡ χάρις, ἡ χάρις, ἡ χάρις, ἡ χάρις. 17 ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ θεὸς. 18 ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ θεὸς. 19 καὶ μὴ ἀδυνατοῦσα τῆς πίστεως, οὐ κατενόησε τὸ ἐσθλὸν ὁ νόμος. ἡ δὲ γενεὰ κληρονομοῦμαι, καὶ ἀποδοῦναι ἡμῖν τὴν χάριν, καὶ ἀποδοῦναι ἡμῖν τὴν χάριν. 20 εἰς δὲ τὸ πλεονεξία τῆς πίστεως, ἡ χάρις, ἡ χάρις, ἡ χάρις, ἡ χάρις. 21 καὶ πληροφόρητος ὅτι ὁ ἐπιτελεῖται, δυνάμει δὲ τῆς πίστεως. 22 ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ θεὸς. 23 ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ θεὸς.

